[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

Produced by APRN

RESIST U.S.-LED WAR

co-funded by the European Union

Disclaimer: This publication has been produced with the financial assistance of the European Commission. The contents of this publication are the sole responsibility of APRN and in no way be taken to reflect the views of the European Commission.

/APRNet
@APR_net
aprnet.org

/ResistUSLedWar
@ResistUSLedWar
resistusledwarmovement.com

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

2ND EDITION - FEB 2024

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

2ND EDITION - FEB 2024

Produced by

APRN
Asia Pacific Research Network

RESIST U.S.-LED WAR

co-funded by
the European Union

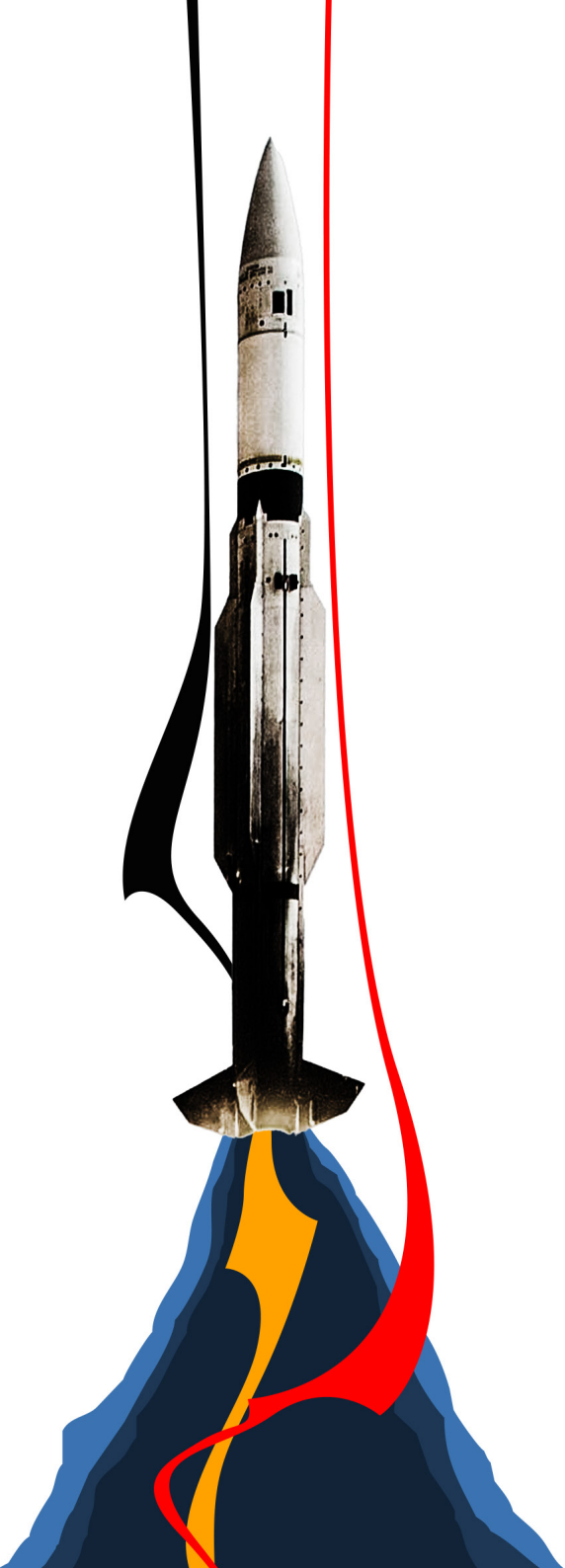

WHAT IS NATO?

The North Atlantic Treaty Organization (NATO) is a military alliance of nation-states. While its name would suggest that all member countries share at least one coast with the North Atlantic Ocean, NATO has spread further East into Europe and has even created special membership status for countries on other continents. In short, NATO exists where US influence is strong enough to make it exist.

Expectations of members may seem positive and equal. For example, members are expected to pay an extra 2.0% of their national military budgets for forces to be ready to deploy to other NATO countries. Article 5 of the NATO Charter stipulates that members must come to the immediate aid of any country that is under attack. But the reality is that the US uses its superpower status to wield these expectations of members as marching orders for its own wars of aggression.

How is this unequal relationship maintained? More importantly, how is NATO an irreplaceable component of US foreign policy and military supremacy over its spheres of influence? Why do we say that US imperialism would not exist without NATO and that NATO only exists as a vehicle for US imperialism in Europe and around the world?

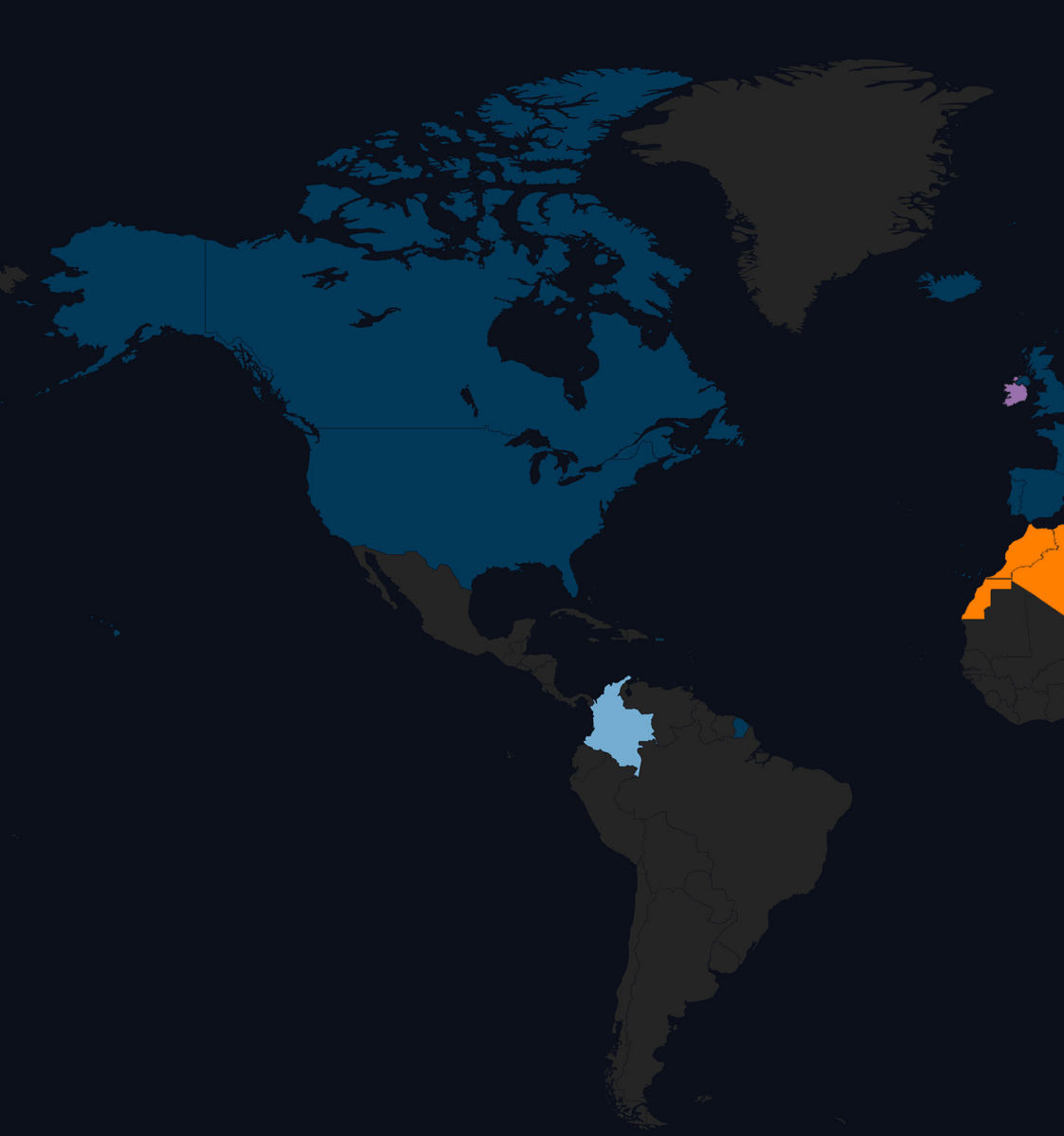

NATO'S EXTENT OF POWER

MEMBERS

GLOBAL PARTNERS

INDIVIDUAL PARTNERS
WITH ACTION PLANS

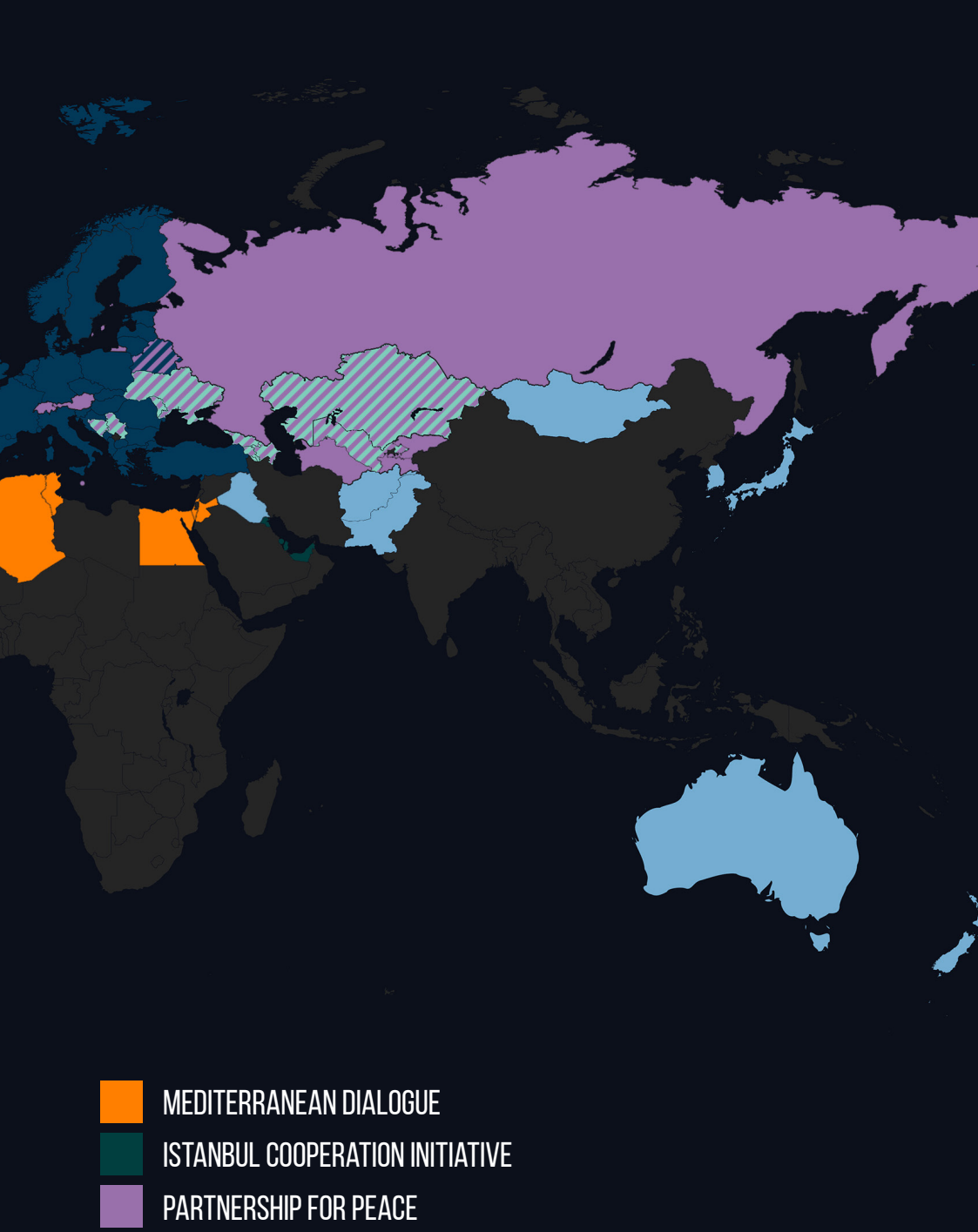
MEDITERRANEAN DIALOGUE
ISTANBUL COOPERATION INITIATIVE
PARTNERSHIP FOR PEACE

WHAT COUNTRIES ARE INVOLVED IN NATO?

MEMBERS

Unites States of America United Kingdom Turkey Spain Slovenia Slovakia Romania Portugal Poland Norway North Macedonia Netherlands Montenegro Luxembourg Lithuania Latvia Italy Iceland Hungary Greece Germany Finland France Estonia Denmark Czech Republic Croatia Canada Bulgaria Belgium Albania Sweden Finland

GLOBAL PARTNERS

(loosely defined case by case)

Colombia Iraq Pakistan Mongolia South Korea Japan Australia New Zealand

INDIVIDUAL PARTNERSHIP ACTION PLANS

(bi-lateral between NATO and individual countries)

Armenia, **Azerbaijan**, **Kazakhstan**, **Moldova** and **Serbia** have stated they have **no current intention** to join NATO, but **all of them participate** in NATO's Partnership for Peace program.

Georgia and **Ukraine** are currently undergoing Intensified Dialogue for NATO membership while **Bosnia and Herzegovina** has a Membership Action Plan and is actively working towards joining NATO.

MEDITERRANEAN DIALOGUE

Aims to create good relations and better mutual understanding and confidence throughout the region, promoting regional security and stability and explaining NATO's policies and goals.

Countries are **Egypt Algeria Israel Jordan Mauritania Morocco Tunisia**

ISTANBUL COOPERATION INITIATIVE

Same objectives as the Mediterranean Dialogue within the Persian Gulf.

Countries are **Bahrain Qatar Kuwait United Arab Emirates**

PARTNERSHIP FOR PEACE

A program aimed at creating trust between NATO and other states in Europe and the former Soviet Union.

Countries are **Armenia Azerbaijan Belarus Bosnia and Herzegovina Georgia Kazakhstan Kyrgyzstan Moldova Russia Serbia Tajikistan Turkmenistan Ukraine Uzbekistan Austria Ireland Malta Switzerland**

1949: NATO formation after World War II

1950: US - NATO's intervention in the Korean War in favor of South Korea

1955: Germany was allowed to re - arm and join NATO

1950s: Soviet Union's NATO membership was rejected which prompted the formation of the Warsaw Pact

1974: Greece dictatorship supported a coup in Cyprus. Lack of intervention in this conflict between two NATO member countries highl ights that NATO is only concerned with the US's strategic objectives

1991: US-NATO promised not to expand further into Eastern Europe; would not recruit former members of the Soviet bloc

MID-1990s: Massive bombing campaign and troop deployment in Yugoslavia

1999: Similar violent measures were mirrored in Kosovo

EARLY 2000s: NATO campaign to extend beyond Europe post-9/11 through the invasion and occupation of Afghanistan

2004: NATO training mission of installed pro-US Iraqi military

2009: Launch of operation Ocean Shield to addressSomalian pirate issues which resulted in the deaths and warrantless arrests of poor fisherfolks

2011: NATO airstrikes against the government of Libya with over 70 confirmed civilian deaths

2012: NATO Summit in Chicago where the "Pivot to Asia" strategy was declared

2014: US-NATO was found to be involved in anti-Russian coups in Ukraine which resulted in the installation of a NATO-friendly government. This ignited an 8-year civil war

2016 & 2019: Cyberspace and outer space were labeled fields applicable to NATO's Charter.

JUNE 2021: NATO Summit of leaders wherein the NATO 2030 was discussed – stronger engagements with Africa, Asia, and Latin America

2021: Under NATO 2030, China was identified as principal security concerns of the alliance – signaling increased presence in the Asia Pacific

2022: War in Ukraine sparks first direct inter - imperialist confrontation between US - NATO proxies and Russia (see page 9)

2022: Madrid NATO Summit; US hosts South Korean and Japanese leaders to sign Trilateral Military Agreement. Japan opens the first NATO office in the Pacific in 2023.

2022 - 2024: Sweden and Finland bid to join NATO. Finland accepted in 2023, while Sweden joined in 2024.

EARLY HISTORY OF NATO

NATO was formed in 1949 following the US and Soviet Union's shared victory and Nazi Germany's defeat in World War 2. The 12 founding members were Belgium, Canada, Denmark, France, Iceland, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Portugal, the United Kingdom and the United States. Regarding the shared interest of the US and United Kingdom in expanding their spheres of influence at the expense of the Soviet Union, the founding NATO Secretary General was quoted as saying that NATO's mission would be to "Keep America in, Russia out and Germany down." This began the near-century-long political, ideological and military conflict between the US and Soviet (now Russian Federation) spheres that haves led up to the current confrontation over Ukraine.

While a "hot" war was not waged between US-NATO and Soviet forces during the so-called Cold War, "hot" wars were a never-ending project of the US throughout the global south to maintain control over its neocolonial possessions by arming and training counter- revolutionary wars against national liberation movements. While the CIA would play a leading role in these overseas operations of the US, NATO would come to play a special role in specific conflicts as a means to draw other nations into the US's wars.

The US's intervention in the 1950 Korean War on the side of South Korea was used as impetus for a massive buildup of NATO forces along the border of Soviet-aligned countries, the inclusion of Greece and Turkey in the alliance, the first joint naval exercises in the Mediterranean, and Baltic Seas and shared nuclear weapons testing. West Germany, forcibly kept without a military after its 1945 defeat, was allowed to re-arm and join NATO in 1955. It was around this time that the Soviet Union offered to join NATO as a means to preserve peace in Europe but was rejected by the alliance, as this would be against its existential purpose of protecting US-led military strategy. It was this act that prompted the formation of the Warsaw Pact, a similar alliance to NATO but of the East European socialist countries led by the Soviet Union.

In 1974, the military dictatorship of Greece supported a coup in Cyprus which Turkey used as pretext to invade and occupy part of the country up until today. The lackluster response from the US on this conflict between two NATO members demonstrates how the alliance was never meant to serve the immediate interests of any member beyond the US's strategic objectives.

Following the dissolution of the Soviet Union, the US made a promise to not expand NATO further into Eastern Europe to maintain the balance of power. But this was immediately violated as former Warsaw Pact countries were encouraged to join so as to align market interests with the Western-led capitalist economy. As a result, NATO more than doubled in size and exponentially expanded its territorial scope, with the addition of 16 countries from 1999 to the present. Former US secretary of state Madeleine Albright revealed this intention when she said, "NATO will do for Europe's east what NATO has already helped to do for Europe's west: steadily and systematically, we will continue erasing – without replacing – the line drawn in Europe by Stalin's bloody boot."

NATO: AN ARM OF US-LED WAR NATO: AN ARM OF US-LED WAR

NATO's violent mobilization of members in US-led wars began immediately after the end of the Cold War. The first direct mobilization in NATO's history was against Iraq's invasion of Kuwait, a major US source of oil imports. More intensive actions would start during the breakup of Yugoslavia in the mid 1990s with a no-fly zone over Bosnia that escalated into a direct bombing campaign by NATO forces and deployment of nearly 60,000 troops to occupy the country afterwards. This was mirrored in similar airstrikes and occupations in Kosovo in 1999. Despite its claim to be fighting against the ethnic cleansing of national minorities in the region, these operations succeeded in the true objective of justifying NATO's presence ever closer to Russia in violation of its 1991 promise to not expand eastward.

The 21st century saw NATO campaigns extending beyond Europe. Article 5's first use was justified by the 9-11 terror attacks to draw the entire NATO alliance into the US's invasion and 20-year occupation of Afghanistan. This was followed by a 2004 NATO training mission of the pro-US Iraqi military installed during the US's occupation. 2009 saw Operation Ocean Shield targeting pirate attacks against international shipping companies in the Gulf of Aden and off the coast of Somalia, leading to the deaths and warrantless arrests of many poor fisherfolk. 2011 saw NATO airstrikes against the government of Libya and confirmed deaths of over 70 civilians. This campaign showcased the disunity that had built up in the alliance with Poland, Spain, the Netherlands, Turkey and Germany refusing to participate and Norway pulling out.

The 2012 NATO Summit in Chicago declared the "Pivot to Asia" strategy in which the US announced its intention to direct troops and resources from West Asian to East Asia and Pacific countries to counter the rise of China. Two years later saw the pro-US, anti-Russian coup in Ukraine that installed a NATO-friendly government sharing a major Russian border, igniting an 8-year civil war and escalating inter-imperialist tension to the point of (as of this writing) Russia invading to reclaim its former sphere of influence.

2016 and 2019 saw cyberspace and outer space labeled fields applicable to NATO's Charter.

STRATEGY AND OPERATIONS TODAY: NATO 2030

"Expand and strengthen" is the name of the game for NATO's new strategic initiative "NATO 2030," confirmed at its summit of leaders in June 2021. With NATO 2030, the alliance not only reiterated its commitment to the principle enshrined in Article 5, but also pledged to "Shape the international order. Strengthen our engagement with key global actors beyond the Euro-Atlantic area, including from Africa, Asia and Latin America." In this vein, NATO specifically called for "intensifying our interaction with Colombia, NATO's partner in Latin America, on military training;" defense capacity building and training with Jordan, Tunisia, and Kuwait; expansion of NATO

Mission Iraq; and developing relations with the League of Arab States and the Gulf Cooperation Council.

One of the most significant new expansions contained in NATO 2030 is the identification of not only Russia but also China as the principal security concerns of the alliance. This means NATO will penetrate even further into the Asia Pacific region, increasing its intelligence activities, investment in military readiness--including weapons, military exercises, bases and installations-- and collaboration with repressive regimes in its drive to secure the geopolitical interests of US imperialism. At the conclusion of its summit in 2021, NATO declared that it would "[Enhance] practical cooperation with our long-standing Asia-Pacific partners – Australia, Japan, New Zealand, and the Republic of Korea."

NATO 2030 also calls on the alliance to strengthen its mix of nuclear, conventional and missile defense capabilities, modernize NATO forces, and strengthen its deterrence posture, including a "forward presence" in its eastern front and outer space as an operational domain.

NATO COUNTER TERRORISM PILLAR

NATO contains a "Counter Terrorism Pillar" that states, "Terrorism is the most direct asymmetric threat to the security of the citizens of NATO countries and to international stability and prosperity." In this way, "terrorism" can easily be used as an abstract term to label any non-state entity NATO wishes to target.

This pillar was conceptualized during the Article 5 deployment of NATO troops to Afghanistan and the subsequent 20-year US occupation they supported. The NATO 2022 Strategic Concept demonstrates how an overseas military occupation can give imperialists tools to carry out their wars at home. It states, "Building on the lessons learned over the past three decades, including through our operations in Afghanistan, we will continue to improve our readiness, our military and civilian capabilities, and civil-military planning and coordination."

NATO thus operates not only against rival states, but against any social group it deems a threat to the global imperialist order. Countering NATO is therefore not just in the interest of people looking to end wars overseas, but a goal for all people fighting back against state repression, even in the imperialist core, the belly of the beast itself.

1991: Soviet Union dissolves; Russia and Ukraine become separate states; US promises to Russia not to expand NATO Eastward

1999: First NATO expansion: Poland, Hungary, & Czech Republic

2004: Second NATO expansion: Latvia, Lithuania, Estonia, Romania, Bulgaria, Slovenia, & Slovakia

2004-2005: "Orange Revolution" attempts to overthrow the neutral Ukrainian government with CIA involvement

2008: NATO Bucharest Summit pledges eventual Ukraine and Georgia membership. Putin threatens to "destroy Ukraine before it joins NATO"

2014: "Euromaidan" revolution with CIA involvement enacts pro-Western coup; Crimea is annexed by Russia after popular referendum; Donetsk and Luhansk Republics in the Donbas region declare independence; civil war begins

2015: Minsk Agreements promise autonomy for Donbas Republics; Kiev violates agreement and continues to shell them with US-provided weapons for 7 years

2021: Ukraine requests NATO membership approval

FEB 2022: NATO training camps pull out of Eastern Ukraine as Russia begins massive military buildup; war starts

FEB-MAR 2022: Ukraine peace talks go through five rounds; NATO pushes for no settlement without Ukraine military victory

AUG 2022: Russian siege of Bakhmut begins; stalemate phase in Ukraine war

SEP 2022: Nord Stream gas pipelines between Russia and Germany bombed; Russia annexes Donetsk, Luhansk, Kherson, & Zaporizhzhia

JAN 2023: Germany becomes the first country to promise tanks to Ukraine

FEB 2023: Article exposing evidence US and Norway bombed Nord Stream Pipelines without Germany's knowledge – proving NATO disunity

MARCH 2023: Poland and Slovakia become the first countries to promise fighter jets to Ukraine

MAY 2023: At G7 Summit, UK promises Storm Shadow long range missiles and US promises F-16 advanced fighter jets to Ukraine

JUNE-JULY 2023: Ukrainian counteroffensive starts with only few gains in Kherson; NATO Summit promises eventual Ukraine membership

OCT 2023: First use of US-provided long-range missiles by Ukraine. The US admits it secretly provided them to Ukraine months earlier

AS OF DEC 2023: Military stalemate along Dnieper River with no talk of peace agreement

NATO AND UKRAINE

On 24 February 2022, the war in Ukraine formally started. Russia cited years of broken promises by the West: US-led NATO not upholding its promises to not expand closer to Russian borders; the US financing and arming of a full-blown neo-Nazi movement in Ukraine (Organization of Ukrainian

Nationalists and later the Azov Battalion); and the West's involvement in the "Orange" and "Euromaidan" uprisings to install pro-Western regimes that would later become headed by Volodimyr Zelensky.

Despite pre-invasion narratives from the West, the majority of people in Ukraine preferred a neutral position between Russia and the West. In 2014, Russian-speaking residents of the Eastern Donbas region declared independence and took up arms to defend their secession. For the following seven years, the US-backed Kyiv military sieged Donbas with tanks, resulting in a civil war that took over 14,000 lives. These facts contradict the peace-loving image NATO projects.

Ukrainian soldiers were trained by NATO advisors within Ukraine itself, including the neo-Nazis that were integrated into the military following Euromaidan. Ukraine had been turned into NATO's militarized frontier zone, right on Russia's border. When Ukraine requested NATO membership in 2021, the result of over eight years of US meddling in the country and decades of provocations towards Russia, Russia was provoked to invade.

What is the nature of the war in Ukraine? For Russia, the war is a counter-offensive strategy to defend its sphere of influence as a regional power and growing rival imperialist to the US. For the US, it is a proxy war to contain Russia using the Ukrainian military and to create a pretext for expanding NATO (Finland, Sweden, and eventually Ukraine) and increasing US military presence in Europe. This is an inter-imperialist proxy war in which both sides covet the vast agricultural and mineral resources of Ukraine and whose actions have caused immense suffering to the people, and US-NATO willingly lit the spark.

As the timeline on the left shows, NATO countries have steadily escalated military equipment transfers to Ukraine (tanks, long-range missiles, and fighter jets). NATO members have spent about $100 billion on this "assistance" to Ukraine, with the US contributing half of the total amount. In an unexpected announcement last October 2023, the US promised an additional $60 billion to keep Ukraine fighting. This has offered NATO countries a chance to empty their old stocks and rapidly upgrade their own military technology, setting the stage for an apocalyptic showdown in Europe should the war expand. Predictably, weapons companies have seen their stocks rise higher than almost ever before, showing again NATO's role in driving war for profit.

But the most important fact regarding the war is that five attempts were made at peace talks between Russia and Ukraine in the conflict's first few months, during which NATO promised Ukraine endless weapons and told them to reject any deal by Russia. Russia's primary condition, Ukraine remaining a neutral country, belies NATO's own declaration that "Ukraine's future is in NATO." Such a statement, given the historical events that NATO itself set into motion, should remind all of us that NATO's actions have never had the intention of peace behind them. With 500,000 soldiers and 10,000 civilians killed and a failed Ukrainian counteroffensive at the close of 2023, NATO's words and deeds in Ukraine are an affront to humanity.

NATO FAR OUTSIDE THE NORTH ATLANTIC

NATO's expansion over the years proves that the US's influence was never meant to stop at the North Atlantic. In fact, while NATO has historically acted as the strongest arm of US-led war, the US has worked hard to ensure a consolidated Western imperialist alliance through its various other proxies around the world.

As has been stated earlier, NATO's two decades of operations between 2001 and 2021 have focused mainly on West Asia, Central Asia, and North Africa, destabilizing Afghanistan, Iraq, Somalia, and Libya, and contributing to many others through the actions of its members. NATO members, spurred by the US, have established deeper relations with the repressive Gulf monarchies of Saudi Arabia, the United Arab Emirates, Bahrain, and others through the Mediterranean Security Dialogue and Istanbul Cooperation Initiative (see page ??), making NATO complicit in the brutal war and blockade of Yemen that has killed over 350,000. NATO member Turkey also calls on the alliance in its war of ethnic cleansing against the Kurdish people, refusing to admit Sweden and Finland's membership without a guarantee that these countries would deport Kurdish independence activists living in political exile.

Meanwhile, the State of Israel has risen to a leading role in implementing the US-led military strategy in West Asia with the gradual transition of US direct troops towards the Pivot to (East) Asia. Israel's military operations, not just against occupied Palestine but through aggressive attacks against Syria, Lebanon, Somalia, Iraq, and Iran, have acted to relieve the US of its personnel while still keeping the regional status quo in its favor. All NATO members have been near-unanimous in their appraisal of the Israeli state's aggressive actions and supposed right to exist on occupied Palestinian land, many of which have sent ships to "protect" Israel in the Eastern Mediterranean in its (as of this writing) genocidal campaign in Gaza.

Nearly all of Israel's military spending has been subsidized by the US since its founding, with the expectation that 80% of military assets are purchased from US weapons companies. The remaining 20% has been used to build up a sizeable domestic industry in Israel, amounting to the US itself subsidizing state companies like the Israeli Aerospace Industries and private companies like Elbit. Israel has used this industrial base to provide weapons and military tech to other US proxies to aid in their military occupations, such as Morocco and India. In this way, the US has created an ally in arming a region outside of NATO's influence, while Israel gains from the spread of the Zionist ideology applied to other settler colonial projects in Western Sahara and Kashmir. Israel is also the world's top producer of cyberwarfare technology due to this development.

The Asia-Pacific region has long been strategic for the US since its victory in World War 2. 1954 saw the creation of a NATO-like alliance, the Southeast Asia Treaty Organization (SEATO), that alongside the US, also included Australia (which administered Papua New Guinea), France (which had recently relinquished French Indochina), New Zealand, Pakistan (which until 1971 included East Pakistan, now Bangladesh), the Philippines, Thailand, and the United Kingdom (which administered Hong Kong, North Borneo, and Sarawak). However, victorious revolutionary movements in

the region and clear attempts by the US to dominate SEATO's policies caused the alliance to crumble and dissolve in 1977.

A resurgence of US-led Asia-Pacific alliances in the 21st century has given aggressive life to the Pivot to Asia strategy. A militarized tsunami relief response in 2004 by the US, Japan, India, and Australia sparked an attempt at a military alliance that dissolved in 2007 and was revived in 2017 during US President Trump's visit to the Manila ASEAN Summit. Known as the Quadrilateral Security Dialogue (QUAD), it focuses on policies to combat China's economic rise. India, meanwhile, is torn between the influence of the US and China, has expressed concern at the proposed militarized Quad that the US, Japan, and Australia desire. In lieu of a NATO counterpart in the QUAD, the US has pursued alternatives to military consolidation of the region in the form of the Australia-United Kingdom-US (AUKUS) agreement that would transfer nuclear-powered submarines from the US and UK to Australia.

This alliance-building in the Pacific took a step up at the 2022 Madrid NATO Summit. During which the South Korean and Japanese heads of state joined for the first time and signed the US-Japan-South Korea Trilateral Agreement. Numerous bilateral agreements between NATO members and the region followed, such as the "Washington Declaration" between the US and South Korea and the "Hiroshima Accords" between the UK and Japan, which allow NATO aircraft carriers and nuclear submarines in the two countries' waters. In the midst of these agreements, NATO members such as the UK, France, and Germany, countries nowhere near the Pacific, have passed their first ever Indo-Pacific Strategies in line with the US's and the NATO 2030 plan – all of them identifies China as their main threat.

In these alliances, the US has paired NATO with imperfect but nonetheless effective counterparts in its existential confrontation with the Russia-China-Iran alliance globally. NATO continues to be the model for US-led war strategy in the new multipolar world system.

WHY NATO IS ANTI-PEOPLE?

NATO approaches all challenges in the world today– including climate change, environmental destruction, pandemics, natural disasters–using a military framework that prioritizes making regions secure for investment and geopolitical interests of its member states. So-called humanitarian missions conducted by NATO are implemented through military operations.

NATO pushes the bogus line of nuclear deterrence, driving its nuclear-armed members to not only maintain but also to modernize and build up their nuclear arsenals. Despite overwhelming calls for arms control and "nuclear-free zones," NATO is even preventing its members from signing the Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons (TPNW). NATO is sticking to the Non-Proliferation of Nuclear Weapons Treaty in order to ensure nuclear weapons remain monopolized by the five biggest nuclear-armed states at present. Hypocritically, NATO calls for the complete denuclearization of the Democratic People's Republic of Korea (North Korea) and for the prevention of the building of a nuclear weapon by Iran. Additionally, no acknowledgement or reparations for survivors of decades of nuclear testing is offered, signaling that peoples' health and the environment are last priority.

NATO 2030 is strong-arming its members to meet or exceed the target of spending 2% of their GDP on the military, with at least 20% of their military budgets to be spent on arms. This means that NATO's spending goal directly benefits US weapons corporations. Billions are being spent on purchasing drones, attack helicopters, and missiles instead of for social services, education, healthcare and other essential needs of the people.

Since its founding, NATO has acted as an armed wing of US-led war and imperialism by mobilizing its 30 member states to unleash lethal military campaigns in the name of "collective defense, crisis management and cooperative security." NATO bolsters US-led war in defense of the interests of US imperialism and its most economically and politically powerful allies. Article 5 lays the basis for considering an attack on any member country as justification for US action, while an attack on the US also justifies dragging other member countries into a US-led war. Thus, wars of aggression are presented as wars of defense even while the US holds the monopoly decision on whose interests are defined as "defense", such as with Cyprus, Greece and Turkey in 1974.

As a result, NATO has been a prime actor in wars of aggression, the enforcement of sanctions, and military occupations that have caused the deaths of hundreds of thousands of people in countries from Afghanistan, to Iraq, and Libya. Toward its policy to surround and contain Russia, NATO has built up its presence in the Black Sea and Mediterranean including US bases and use of bases in Greece and Cyprus. NATO destabilizes sovereign countries and props up fascist governments across Europe, including in Poland, Ukraine, Turkey and Hungary. Toward the goal of strengthening NATO in the Middle East, NATO gives unwavering support to Israel's genocidal occupation of Palestine, and NATO member Turkey has initiated military aggression in North and East Syria and in South Kurdistan (Northern Iraq) in a brutal war to eliminate the Kurdish people.

THE PEOPLE RESIST NATO

The majority of people oppose more war, ballooning military budgets, expansion of nuclear arsenals, and construction of new bases–everything that NATO stands for. Because there can not be genuine peace in the world as long as NATO exists, the people have been waging resistance to NATO and US-led war. Marches, bike rallies, die-ins, protest concerts and other actions against NATO are held year after year worldwide. Counter-summits are held whenever NATO conducts its leader summits. Citizens of member countries wage campaigns urging their governments to pull out of NATO. And in the countries targeted by NATO military actions, the people resist by any means necessary, including taking up arms in self-defense. The people will continue to resist NATO and struggle for a just and lasting peace until it is achieved.

NATO states maintain an intricate network of military bases and installations around the globe, which violate national sovereignty and cause environmental damage and social disruption. Through NATO, the US has access to any military base, domestic or overseas, of any of its members. The US also is the primary decision-maker when it comes to NATO missions, placing all of the pooled resources of member countries at the US's fingertips to fund its destructive operations. Truly, the US would not be at the helm of the majority of wars of aggression if it were not for the NATO alliance.

RESIST US-LED WAR MOVEMENT
Build solidarity and fight back against US Imperialism, Racism, and the Climate Crisis
RESIST U.S.-LED WAR
APRN
IWA

People's Counter - Summit against the NATO Summit | Madrid, Spain

Machine Translated by Google

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

Produced by APRN

RESIST U.S.-LED WAR

co-funded by the European Union

Disclaimer: This publication has been produced with the financial assistance of the European Commission. The contents of this publication are the sole responsibility of APRN and in no way be taken to reflect the views of the European Commission.

/APRNet
@APR_net
aprnet.org

/ResistUSLedWar
@ResistUSLedWar
resistusledwarmovement.com

Machine Translated by Google

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

2e editie - februari 2024

Machine Translated by Google

[PRIMER]

NATO

NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

IMPERIALIST WAR MACHINE

2e editie - februari 2024

Produced by

APRN
Asia Pacific Research Network

RESIST U.S.-LED WAR

co-funded by
the European Union

Machine Translated by Google

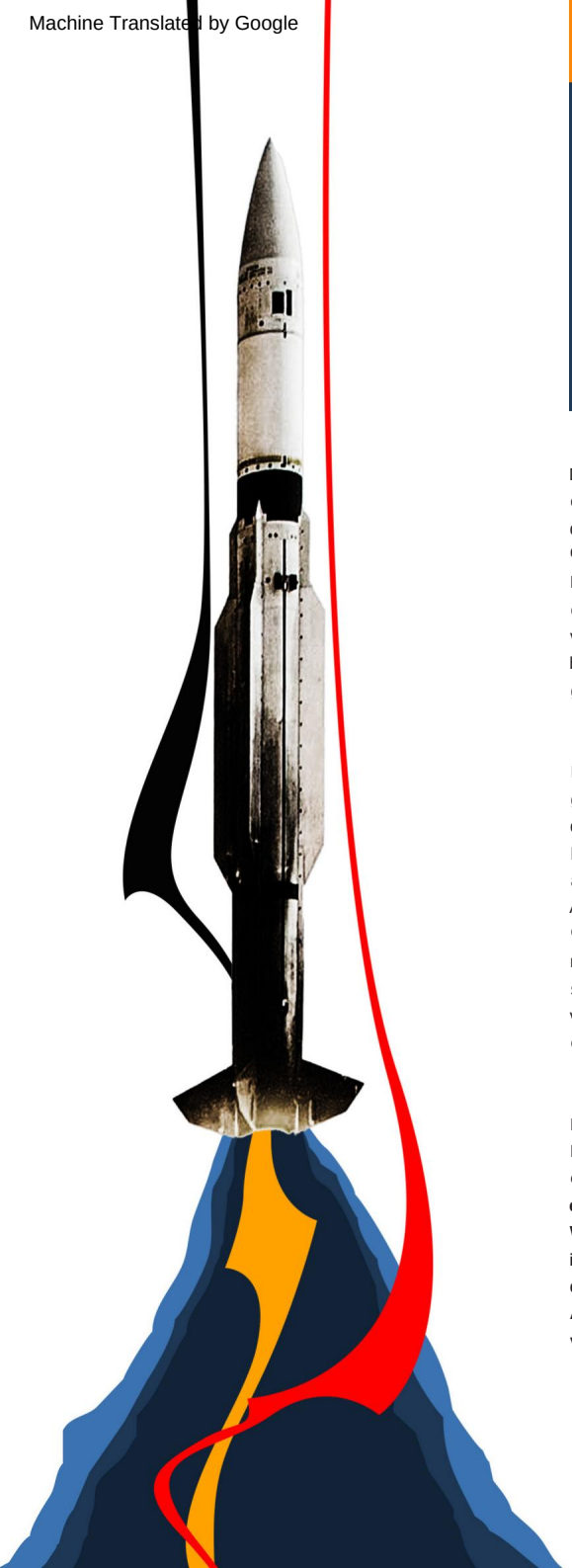

Wat is de NAVO?

De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) is een militaire alliantie van natiestaten. Hoewel de naam doet vermoeden dat alle lidstaten minstens één kust delen met de Noord-Atlantische Oceaan, heeft de NAVO zich verder naar het oosten in Europa verspreid en zelfs een speciale lidmaatschapsstatus gecreëerd voor landen op andere continenten. Kortom, de NAVO bestaat daar waar de Amerikaanse invloed sterk genoeg is om haar bestaan mogelijk te maken.

De verwachtingen van de leden kunnen positief en gelijk lijken. Van de leden wordt bijvoorbeeld verwacht dat zij 2,0% extra van hun nationale militaire budget betalen om troepen gereed te maken voor inzet in andere NAVO-landen.
Artikel 5 van het NAVO-Handvest bepaalt dat de leden elk land dat wordt aangevallen onmiddellijk te hulp moeten komen. Maar de realiteit is dat de VS hun supermachtstatus gebruiken om deze verwachtingen van hun leden te gebruiken als marsorders voor hun eigen agressieoorlogen.

Hoe wordt deze ongelijke relatie in stand gehouden? Belangrijker nog: hoe is de NAVO een onvervangbaar onderdeel van het Amerikaanse buitenlandse beleid en de militaire suprematie over zijn invloedssferen? Waarom zeggen we dat het Amerikaanse imperialisme niet zou bestaan zonder de NAVO en dat de NAVO alleen bestaat als voertuig voor het Amerikaanse imperialisme in Europa en de rest van de wereld?

Machine Translated by Google

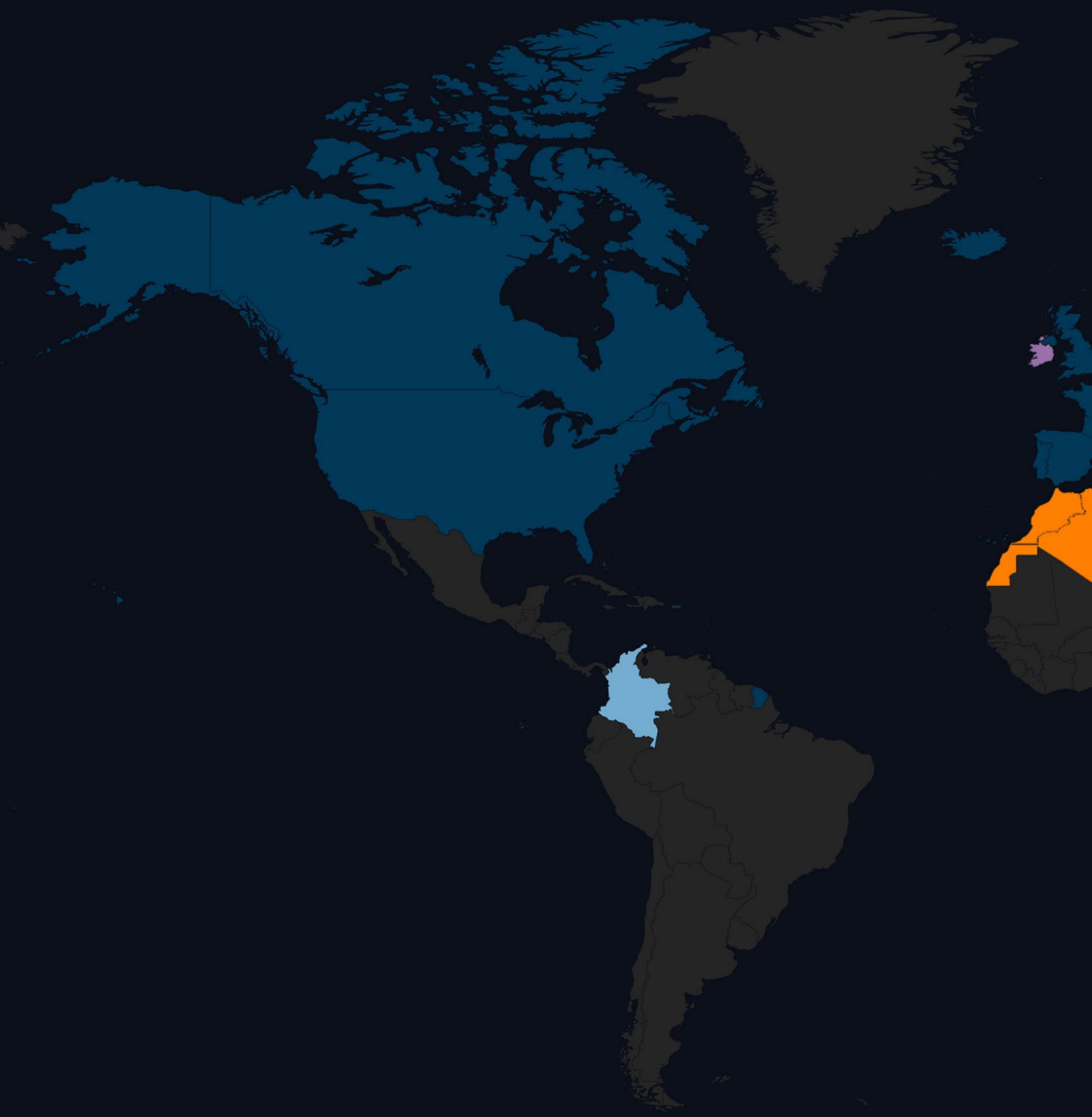

De omvang van de macht van de NAVO

Leden

mondiale partners

Individuele partners
met actieplannen

Machine Translated by Google

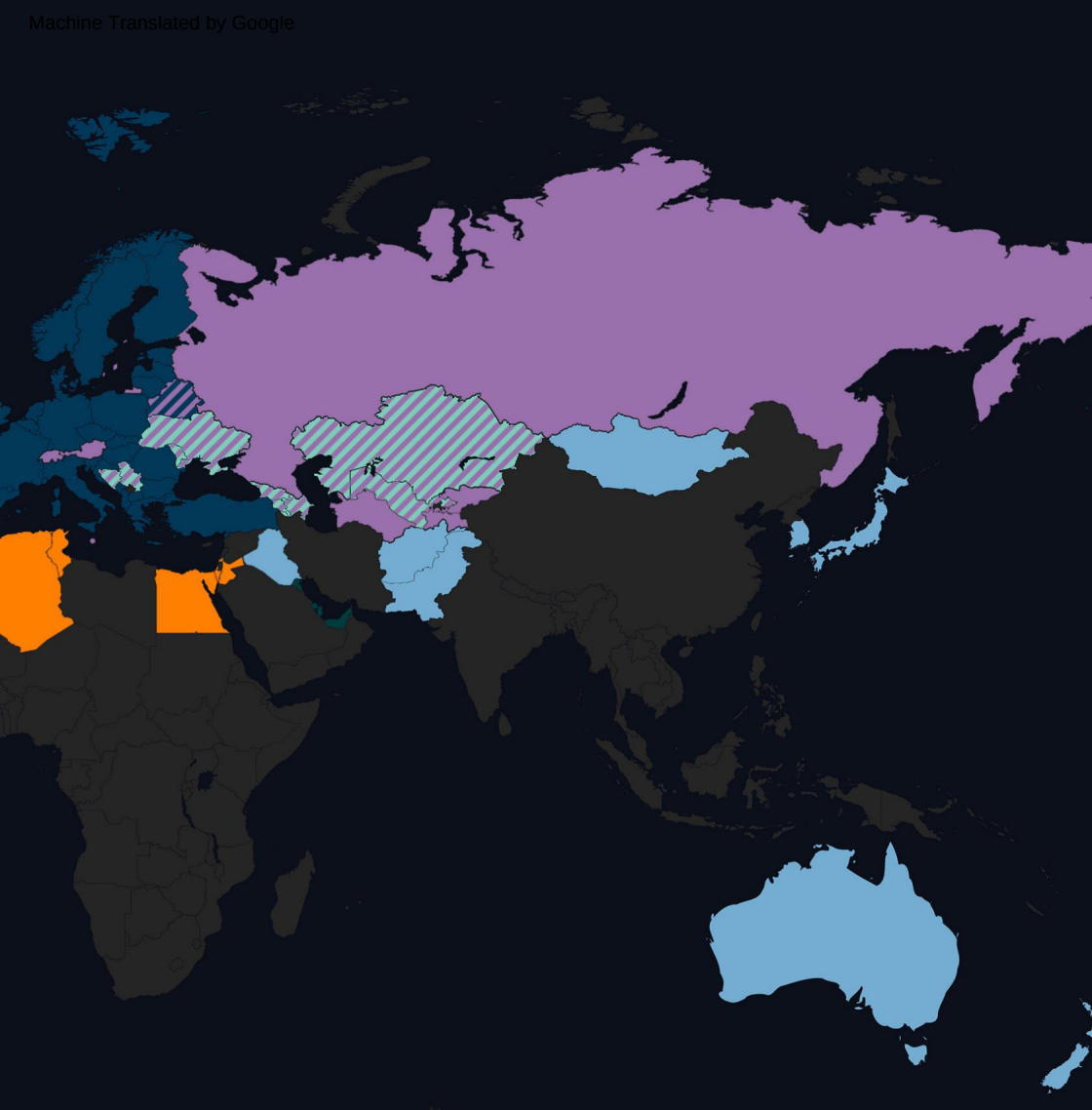

Machine Translated by Google

Welke landen zijn betrokken bij de NAVO?

Leden

Verenigt Staten van Amerika

Verenigd Koninkrijk Turkije Spanje
Slovenië Slowakije Roemenië

Portugal Polen Noorwegen
Noord-Macedonië Nederland

Montenegro Luxemburg

Litouwen Letland Italië IJsland

Hongarije Griekenland Duitsland
Finland Frankrijk Estland Denemarken

Tsjechië Kroatië Canada

Bulgarije België Albanië
Zweden Finland

Mondiale partners

(losjes gedefinieerd van geval tot geval)

Colombia Irak Pakistan

Mongolië Zuid-Korea Japan
Australië Nieuw-Zeeland

Individueel Vennootschap Actie plannen

(bilateraal tussen NAVO en individuele landen)

Armenië, Azerbeidzjan, Kazachstan, Moldavië en **Servië** hebben verklaard dat zij **momenteel niet van plan** zijn lid te worden van de NAVO, maar **zij nemen allemaal deel** aan het NAVO-programma Partnerschap voor de Vrede.

Georgië en **Oekraïne** ondergaan momenteel een geïntensiveerde dialoog voor het NAVO-lidmaatschap, terwijl **Bosnië en Herzegovina dat we** heeft een lidmaatschapsactieplan en werkt actief aan toetreding tot de NAVO.

Machine Translated by Google

Middellandse Zee Dialoog

Streeft naar het creëren van goede betrekkingen en een beter wederzijds begrip en vertrouwen in de hele regio, het bevorderen van de regionale veiligheid en stabiliteit en het uitleggen van het beleid en de doelstellingen van de NAVO.

Landen zijn **Egypte** **Algerije** **Israël** **Jordanië** **Mauritanië** **Marokko** **Tunesië**

Istanbul Samenwerking Initiatief

Dezelfde doelstellingen als de Mediterrane Dialoog binnen de Perzische Golf.

Landen zijn **Bahrein** **Qatar** **Koeweit** **Verenigde Arabische Emiraten**

Vennootschap voor vrede

Een programma gericht op het creëren van vertrouwen tussen de NAVO en andere staten in Europa en de voormalige Sovjet-Unie.

Landen zijn **Armenië** **Azerbeidzjan** **Wit-Rusland** **Bosnië en Herzegovina** **Georgië** **Kazachstan** **Kirgizië** **Moldavië** **Rusland** **Servië** **Tadzjikistan** **TurkmenistanOekraïneOezbekistan** **Oostenrijk** **Ierland** **Malta** **Zwitserland**

Machine Translated by Google

1949: NAVO-formatie na World Oorlog II

1950: VS - NAVO-interventie in de Koreaanse oorlog ten gunste van Zuid-Korea

1955: Duitsland mocht opnieuw bewapenen en lid worden van de NAVO

Jaren vijftig : Het NAVO-lidmaatschap van de Sovjet-Unie werd afgewezen, wat leidde tot de vorming van Warschau Pact

1974: De Griekse dictatuur wordt gesteund een staatsgreep op Cyprus. Gebrek aan interventie in dit conflict tussen twee NAVO-landen lidstaten benadrukken dat De NAVO houdt zich alleen bezig met de strategische doelstellingen van de VS

1991: De VS en de NAVO beloofden dat niet te zullen doen verder uitbreiden naar Oost-Europa; zou geen voormalige leden rekruteren van de Sovjet-blok

Midden jaren negentig : enorme bombardementen campagne en troepeninzet in Joegoslavië

1999: Soortgelijke gewelddadige maatregelen waren er weerspiegeld in Kosovo

Begin jaren 2000 : NAVO -campagne om zich na 11 september uit te breiden tot buiten Europa door de invasie en bezetting van Afghanistan

2004: NAVO-trainingsmissie van installeerde een pro-Amerikaans Iraaks leger

2009: Lancering van operatie Ocean Schild om Somalische piratenproblemen aan te pakken die resulteerden in de doden en arrestaties zonder bevel van arme vissers

2011: NAVO-luchtaanvallen tegen de regering van Libië met meer dan 70 bevestigde burgerdoden

2012: NAVO-top in Chicago waar de 'Pivot to Asia'-strategie werd uitgeroepen

2014: De VS en de NAVO bleken betrokken te zijn bij anti-Russische staatsgrepen in Oekraïne, die resulteerden in de installatie van een NAVO-vriendelijke regering. Dit leidde tot een acht jaar durende burgeroorlog

2016 en 2019: Cyberspace en daarbuiten ruimte werden bestempeld als velden die van toepassing waren op het NAVO-Handvest.

Juni 2021: NAVO-top van leiders waarin de NAVO 2030 werd besproken – sterkere engagementen met Afrika, Azië, en Latijns Amerika

2021: Onder NAVO 2030 was China dat wel geïdentificeerd als de belangrijkste veiligheidsproblemen van het bondgenootschap – wat wijst op een grotere aanwezigheid in de regio Azië-Pacific

2022: Oorlog in Oekraïne ontstaat als eerste directe inter-imperialistische confrontatie tussen VS-NAVO-proxy's en Rusland (zie pagina 9)

2022: NAVO-top in Madrid; Amerikaanse gastheren Zuid-Koreaanse en Japanse leiders ondertekenen trilaterale militaire overeenkomst. Japan opent in 2023 het eerste NAVO-kantoor in de Stille Oceaan.

2022 - 2024: Zweden en Finland proberen lid te worden van de NAVO. Finland accepteerde het in 2023, terwijl Zweden zich in 2024 aansloot.

Machine Translated by Google

Vroege geschiedenis van de NAVO

De NAVO werd in 1949 opgericht na de gedeelde overwinning van de VS en de Sovjet-Unie en de nederlaag van nazi-Duitsland in de Tweede Wereldoorlog.
De twaalf oprichtende leden waren België, Canada, Denemarken, Frankrijk, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Portugal, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. Met betrekking tot het gedeelde belang van de VS en Groot-Brittannië bij het uitbreiden van hun invloedssferen ten koste van de Sovjet-Unie, werd de oprichtende secretaris-generaal van de NAVO als volgt geciteerd: de missie van de NAVO zou zijn: “Amerika binnenhouden, Rusland buiten en Duitsland onderdrukken. ” Dit was het begin van het bijna een eeuw durende politieke, ideologische en militaire conflict tussen de VS en de Sovjet-Unie (nu de Russische Federatie), dat heeft geleid tot de huidige confrontatie over Oekraïne.

Terwijl er tijdens de zogenaamde Koude Oorlog geen ‘hete’ oorlog werd gevoerd tussen de strijdkrachten van de VS, de NAVO en de Sovjet-Unie, waren ‘hete’ oorlogen een nooit eindigend project van de VS in het hele mondiale zuiden om de controle over hun neokoloniale bezittingen te behouden door bewapening. en het trainen van contrarevolutionaire oorlogen tegen nationale bevrijdingsbewegingen.

Terwijl de CIA een leidende rol zou spelen in deze overzeese operaties van de VS, zou de NAVO een speciale rol gaan spelen in specifieke conflicten als middel om andere landen bij de oorlogen van de VS te betrekken.

De Amerikaanse interventie in de Koreaan van 1950
Er werd gebruik gemaakt van oorlog aan de kant van Zuid-Korea als impuls voor een massale opbouw van NAVO-strijdkrachten langs de grens van aan de Sovjet-Unie verbonden landen, de opname van Griekenland en Turkije in de alliantie, de eerste gezamenlijke marine-oefeningen in de Middellandse Zee en de Baltische Zee en het gezamenlijk testen van kernwapens.

West-Duitsland, dat na de nederlaag van 1945 met geweld zonder leger werd gehouden, mocht zich in 1955 herbewapenen en zich bij de NAVO aansluiten. Het was rond deze tijd dat de Sovjet-Unie aanbood om zich bij de NAVO aan te sluiten als middel om de vrede in Europa te bewaren, maar dit werd afgewezen door de NAVO. het bondgenootschap, omdat dit in strijd zou zijn met het existentiële doel van het beschermen van de door de VS geleide militaire strategie. Het was deze daad die aanleiding gaf tot de vorming van het Warschaupact, een soortgelijke alliantie met de NAVO, maar dan van de Oost-Europese socialistische landen onder leiding van de Sovjet-Unie.

In 1974 steunde de militaire dictatuur van Griekenland een staatsgreep op Cyprus, die Turkije tot op de dag van vandaag als voorwendsel gebruikte om een deel van het land binnen te vallen en te bezetten. De matte reactie van de VS op dit conflict tussen twee NAVO-leden laat zien hoe het bondgenootschap nooit bedoeld was om de onmiddellijke belangen van enig lid te dienen, afgezien van de strategische doelstellingen van de VS.

Na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie hebben de VS beloofd de NAVO niet verder uit te breiden naar Oost-Europa om het machtsevenwicht te behouden. Maar dit werd onmiddellijk geschonden toen voormalige landen van het Warschaupact werden aangemoedigd om zich aan te sluiten, om zo de marktbelangen op één lijn te brengen met de door het Westen geleide kapitalistische economie. Als gevolg hiervan is de NAVO ruimschoots in omvang verdubbeld en haar territoriale reikwijdte exponentieel uitgebreid, met de toevoeging van zestien landen van 1999 tot heden. De voormalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Madeleine Albright onthulde dit voornemen toen ze zei: “De NAVO zal voor het oosten van Europa doen wat de NAVO al heeft helpen doen voor het westen van Europa: gestaag en systematisch zullen we doorgaan met het uitwissen – zonder deze te vervangen – van de lijn die in Europa is getrokken door De bloedige laars van Stalin.”

Machine Translated by Google

NAVO: een arm van

Door de VS geleide oorlogs-NAVO:

Een arm van door de VS geleide oorlog

De gewelddadige mobilisatie van leden van de NAVO in door de VS geleide oorlogen begon onmiddellijk na het einde van de Koude Oorlog. De eerste directe mobilisatie in de geschiedenis van de NAVO was tegen de invasie van Irak in Koeweit, een belangrijke Amerikaanse bron van olie-import. Intensievere acties zouden beginnen tijdens het uiteenvallen van Joegoslavië halverwege de jaren negentig, met een vliegverbod boven Bosnië, dat zou escaleren in een directe bombardementscampagne door NAVO-troepen en de inzet van bijna 60.000 troepen om het land daarna te bezetten. Dit kwam tot uiting in soortgelijke luchtaanvallen en bezettingen in Kosovo in 1999. Ondanks de bewering dat het land strijdt tegen de etnische zuivering van nationale minderheden in de regio, slaagden deze operaties in het ware doel om de aanwezigheid van de NAVO steeds dichter bij Rusland te rechtvaardigen, in strijd met haar verplichtingen uit 1991. beloven niet naar het oosten uit te breiden.

In de 21e eeuw strekken de NAVO-campagnes zich uit tot buiten Europa. Het eerste gebruik van Artikel 5 werd gerechtvaardigd door de terreuraanslagen van 11 september om de hele NAVO-alliantie bij de Amerikaanse invasie en twintig jaar durende bezetting van Afghanistan te betrekken. Dit werd gevolgd door een NAVO-trainingsmissie van het pro-Amerikaanse Iraakse leger in 2004, geïnstalleerd tijdens de Amerikaanse bezetting. In 2009 richtte Operatie Ocean Shield zich op aanvallen van piraten op internationale rederijen in de Golf van Aden en voor de kust van Somalië, wat leidde tot de dood en arrestaties zonder arrestatie van veel arme vissers. In 2011 vonden NAVO-luchtaanvallen plaats tegen de regering van Libië en bevestigden de dood van meer dan 70 burgers. Deze campagne toonde de verdeeldheid die zich had opgebouwd in de alliantie waarbij Polen, Spanje, Nederland, Turkije en Duitsland weigeren deel te nemen en Noorwegen zich terugtrekt.

Op de NAVO-top van 2012 in Chicago werd de 'Pivot to Asia'-strategie uitgeroepen, waarin de VS hun voornemen aankondigden om troepen en middelen van West-Azië naar Oost-Azië en landen in de Stille Oceaan te sturen om de opkomst van China tegen te gaan.

Twee jaar later zag de pro-Amerikaanse, anti-Russische staatsgreep in Oekraïne, die een NAVO-vriendelijke regering installeerde die een grote Russische grens deelde, een acht jaar durende burgeroorlog ontketende en de inter-imperialistische spanning escaleerde tot het punt waarop (op het moment van schrijven) Rusland valt binnen om zijn vroegere invloedssfeer terug te winnen.

In 2016 en 2019 werden cyberspace en de kosmische ruimte bestempeld als velden die van toepassing zijn op het NAVO-Handvest.

Strategie en operaties vandaag: NAVO 2030

"Uitbreiden en versterken" is de naam van het spel voor het nieuwe strategische initiatief van de NAVO "NAVO 2030", bevestigd op de top van leiders in juni 2021. Met NAVO 2030 herhaalde het bondgenootschap niet alleen zijn gehechtheid aan het principe dat is vastgelegd in Artikel 5, maar beloofde ook om "de internationale orde vorm te geven. Versterk onze betrokkenheid bij belangrijke mondiale spelers buiten het Euro-Atlantische gebied, onder meer uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika." In deze geest riep de NAVO specifiek op tot "het intensiveren van onze interactie met Colombia, de partner van de NAVO in Latijns-Amerika, op het gebied van militaire training"; opbouw van defensiecapaciteit en training met Jordanië, Tunesië en Koeweit; uitbreiding van de NAVO

Machine Translated by Google

Missie Irak; en het ontwikkelen van betrekkingen met de Liga van Arabische Staten en de Samenwerkingsraad van de Golf.

Een van de belangrijkste nieuwe uitbreidingen in de NAVO 2030 is de identificatie van niet alleen Rusland maar ook China als de belangrijkste veiligheidsproblemen van het bondgenootschap.
Dit betekent dat de NAVO nog verder zal doordringen in de regio Azië-Pacific, en haar inlichtingenactiviteiten, investeringen in militaire paraatheid – inclusief wapens, militaire oefeningen, bases en installaties – en samenwerking met repressieve regimes zal vergroten in haar streven om de geopolitieke belangen van de VS veilig te stellen. imperialisme. Aan het einde van haar top in 2021 verklaarde de NAVO dat zij “de praktische samenwerking met onze al lang bestaande partners in Azië en de Stille Oceaan – Australië, Japan, Nieuw-Zeeland en de Republiek Korea” zou verbeteren.

NAVO 2030 roept het bondgenootschap ook op om zijn mix van nucleaire, conventionele en raketverdedigingscapaciteiten te versterken, de NAVO-strijdkrachten te moderniseren en zijn afschrikkingspositie te versterken, inclusief een “voorwaartse aanwezigheid” aan het oostfront en de ruimte als operationeel domein.

De antiterrorismepijler van

De NAVO bevat een “Counter Terrorism Pillar” die stelt: “Terrorisme is de meest directe asymmetrische bedreiging voor de veiligheid van de burgers van de NAVO-landen en voor de internationale stabiliteit en welvaart.” Op deze manier kan “terrorisme” gemakkelijk worden gebruikt als een abstract begrip. term om elke niet-statelijke entiteit te bestempelen die de NAVO zich wil richten.

Deze pijler werd geconceptualiseerd tijdens de artikel 5-inzet van NAVO-troepen in Afghanistan en de daaropvolgende twintig jaar durende Amerikaanse bezetting die zij steunden. Het Strategisch Concept 2022 van de NAVO laat zien hoe een overzeese militaire bezetting imperialisten de middelen kan geven om hun oorlogen in eigen land uit te voeren. Er staat: “Voortbouwend op de lessen die we de afgelopen dertig jaar hebben geleerd, onder meer door onze operaties in Afghanistan, zullen we doorgaan met het verbeteren van onze paraatheid, onze militaire en civiele capaciteiten, en onze civiel-militaire planning en coördinatie.”

De NAVO opereert dus niet alleen tegen rivaliserende staten, maar tegen elke sociale groep die zij als een bedreiging voor de mondiale imperialistische orde beschouwt. Het bestrijden van de NAVO is daarom niet alleen in het belang van mensen die oorlogen in het buitenland willen beëindigen, maar een doel voor alle mensen die terugvechten tegen staatsrepressie, zelfs in de imperialistische kern, de buik van het beest zelf.

Machine Translated by Google

1991: Sovjet-Unie ontbindt; Rusland en Oekraïne worden afzonderlijke staten; De VS beloven Rusland niet uit te breiden NAVO Oostwaarts

1999: Eerste uitbreiding van de NAVO: Polen, Hongarije en Tsjechië

2004: Tweede NAVO-uitbreiding: Letland, Litouwen, Estland, Roemenië, Bulgarije, Slovenië en Slowakije

2004-2005: “Oranje Revolutie” pogingen om de neutrale omver te werpen Oekraïense regering met betrokkenheid van de CIA

2008: NAVO- top in Boekarest belooft uiteindelijk lidmaatschap van Oekraïne en Georgië. Poetin dreigt ‘Oekraïne te vernietigen voordat het lid wordt van de NAVO’

2014: “Euromaidan”-revolutie met Betrokkenheid van de CIA leidt tot een pro-westerse staatsgreep; De Krim wordt na een volksreferendum door Rusland geannexeerd; Donetsk en Loehansk-republieken in de Donbas-regio verklaren zich onafhankelijk; burgeroorlog begint

2015: Belofte van Minsk-overeenkomsten autonomie voor Donbas-republieken; Kiev schendt de overeenkomst en blijft ze zeven jaar lang beschieten met door de VS geleverde wapens

2021: Oekraïne vraagt om NAVO goedkeuring van het lidmaatschap

Februari 2022: NAVO-trainingskampen trekken weg uit Oost-Oekraïne nu Rusland begint met de massale militaire opbouw; oorlog begint

Februari-maart 2022: vrede in Oekraïne de gesprekken doorlopen vijf rondes; NAVO dringt aan op geen regeling zonder Militaire overwinning van Oekraïne

Augustus 2022: Russische belegering van Bakhmut begint; patstelling in de oorlog in Oekraïne

Sep 2022: Nord Stream-gaspijpleidingen tussen Rusland en Duitsland gebombardeerd; Rusland annexeert Donetsk, Loehansk, Cherson en Zaporizja

Jan 2023: Duitsland wordt de eerste land dat tanks belooft Oekraïne

Februari 2023: Artikel waarin bewijsmateriaal wordt blootgelegd De VS en Noorwegen bombardeerden Nord Stroompijpleidingen zonder medeweten van Duitsland – wat de verdeeldheid in de NAVO bewijst

Maart 2023: Polen en Slowakije worden de eerste landen die straaljagers beloven aan Oekraïne

Mei 2023: op de G7-top, VK belooft Storm Shadow langeafstandsraketten en de VS belooft F-16 geavanceerde straaljagers aan Oekraïne

Juni-juli 2023: Oekraïens tegenoffensief begint met slechts weinig winst in Cherson; NAVO Top belooft uiteindelijk lidmaatschap van Oekraïne

Oktober 2023: Eerste gebruik van door de VS geleverde langeafstandsraketten van Oekraïne. De VS geven toe dat ze deze maanden eerder in het geheim aan Oekraïne hebben verstrekt

Vanaf december 2023: Militair patstelling langs de rivier de Dnjepr zonder dat er sprake is van een vredesakkoord

Machine Translated by Google

NAVO en OEKRAÏNE

Op 24 februari 2022 begon de oorlog in Oekraïne formeel. Rusland haalde jaren van gebroken beloften door het Westen aan: de door de VS geleide NAVO hield zich niet aan haar beloften om niet dichter bij de Russische grenzen uit te breiden; de Amerikaanse financiering en bewapening van een volwaardige neonazistische beweging in Oekraïne (Organisatie van Oekraïens

Nationalisten en later het Azov-bataljon); en de betrokkenheid van het Westen bij de “Oranje” en “Euromaidan” opstanden om pro-westerse regimes te installeren die later onder leiding zouden komen te staan van Volodimyr Zelenski.

Ondanks verhalen uit het Westen vóór de invasie gaf de meerderheid van de mensen in Oekraïne de voorkeur aan een neutrale positie tussen Rusland en het Westen. In 2014 riepen Russischsprekende inwoners van de oostelijke Donbas-regio de onafhankelijkheid uit en namen de wapens op om hun afscheiding te verdedigen. Gedurende de volgende zeven jaar belegerde het door de VS gesteunde leger van Kiev de Donbas met tanks, wat resulteerde in een burgeroorlog die meer dan 14.000 levens kostte.
Deze feiten zijn in tegenspraak met het vredelievende imago van de NAVO-projecten.

Oekraïense soldaten werden opgeleid door NAVO-adviseurs binnen Oekraïne zelf, inclusief de neonazi's die na Euromaidan in het leger werden geïntegreerd. Oekraïne was veranderd in de gemilitariseerde grenszone van de NAVO, pal aan de Russische grens. Toen Oekraïne in 2021 het lidmaatschap van de NAVO aanvroeg, het resultaat van ruim acht jaar Amerikaanse inmenging in het land en tientallen jaren van provocaties jegens Rusland, werd Rusland tot een invasie geprovoceerd.

Wat is de aard van de oorlog in Oekraïne?
Voor Rusland is de oorlog een tegenoffensieve strategie om zijn invloedssfeer als regionale macht en groeiende rivaal te verdedigen.

imperialistisch naar de VS. Voor de VS is het een proxy-oorlog om Rusland in bedwang te houden met behulp van het Oekraïense leger en om een voorwendsel te creëren voor de uitbreiding van de NAVO (Finland, Zweden en uiteindelijk Oekraïne) en het vergroten van de Amerikaanse militaire aanwezigheid in Europa. Dit is een inter-imperialistische proxy-oorlog waarin beide partijen de enorme landbouw- en minerale hulpbronnen van Oekraïne begeren en waarvan de acties enorm lijden hebben veroorzaakt onder de bevolking, en de VS en de NAVO hebben graag de vonk aangestoken.

Zoals de tijdlijn aan de linkerkant laat zien, hebben de NAVO-landen de overdracht van militair materieel naar Oekraïne (tanks, langeafstandsraketten en straaljagers) gestaag geëscaleerd. De NAVO-leden hebben ongeveer 100 miljard dollar uitgegeven aan deze ‘hulp’ aan Oekraïne, waarbij de VS de helft van het totale bedrag hebben bijgedragen. In een onverwachte aankondiging afgelopen oktober 2023 beloofden de VS nog eens 60 miljard dollar om Oekraïne in de strijd te houden. Dit heeft de NAVO-landen een kans geboden om hun oude voorraden leeg te maken en snel hun eigen militaire technologie te upgraden, waardoor de weg vrijgemaakt werd voor een apocalyptische confrontatie in Europa mocht de oorlog zich uitbreiden. Het is voorspelbaar dat wapenbedrijven hun voorraden hoger hebben zien stijgen dan bijna ooit tevoren, wat opnieuw de rol van de NAVO bij het aanjagen van oorlog met winstoogmerk aantoont.

Maar het belangrijkste feit met betrekking tot de oorlog is dat er in de eerste paar maanden van het conflict vijf pogingen zijn gedaan tot vredesbesprekingen tussen Rusland en Oekraïne, waarin de NAVO Oekraïne eindeloze wapens beloofde en hen vertelde elke deal van Rusland te verwerpen. De voornaamste voorwaarde van Rusland, dat Oekraïne een neutraal land blijft, is in tegenspraak met de verklaring van de NAVO zelf dat “de toekomst van Oekraïne in de NAVO ligt.” Een dergelijke verklaring zou, gezien de historische gebeurtenissen die de NAVO zelf in gang heeft gezet, ons er allemaal aan moeten herinneren dat de acties van de NAVO nooit de intentie van vrede achter zich hebben gehad. Met 500.000 gesneuvelde soldaten en 10.000 burgers en een mislukt Oekraïens tegenoffensief eind 2023 zijn de woorden en daden van de NAVO in Oekraïne een belediging voor de mensheid.

Machine Translated by Google

NAVO ver Buiten de Noord-Atlantische

De expansie van de NAVO door de jaren heen bewijst dat het nooit de bedoeling was dat de invloed van de VS zou stoppen bij de Noord-Atlantische Oceaan. Terwijl de NAVO historisch gezien heeft gefunctioneerd als de sterkste tak van de door de VS geleide oorlog, hebben de VS hard gewerkt om een geconsolideerde westerse imperialistische alliantie tot stand te brengen via haar diverse andere bondgenoten over de hele wereld.

Zoals eerder is gezegd, hebben de twee decennia van NAVO-operaties tussen 2001 en 2021 zich voornamelijk gericht op West-Azië, Centraal-Azië en Noord-Afrika, waardoor Afghanistan, Irak, Somalië en Libië zijn gedestabiliseerd en aan vele andere zijn bijgedragen door de acties van haar leden. . De NAVO-leden hebben, aangespoord door de VS, diepere betrekkingen opgebouwd met de repressieve Golfmonarchieën van Saoedi-Arabië, de Verenigde Arabische Emiraten, Bahrein en anderen via de Mediterrane Veiligheidsdialoog en het Istanbul Cooperation Initiative (zie pagina ??), waardoor de NAVO medeplichtig werd aan de wrede oorlog en blokkade van Jemen die ruim 350.000 mensen het leven heeft gekost. NAVO-lid Turkije doet ook een beroep op de alliantie in zijn oorlog van etnische zuivering tegen het Koerdische volk, en weigert het lidmaatschap van Zweden en Finland toe te laten zonder de garantie dat deze landen Koerdische onafhankelijkheidsactivisten die in politieke ballingschap leven, zullen deporteren.

Ondertussen is de staat Israël uitgegroeid tot een leidende rol bij de uitvoering van de door de VS geleide militaire strategie in West-Azië, met de geleidelijke overgang van Amerikaanse directe troepen naar de Spil naar (Oost) Azië. Israël

Militaire operaties, niet alleen tegen bezet Palestina, maar via agressieve aanvallen op Syrië, Libanon, Somalië, Irak en Iran, hebben ertoe geleid dat de VS van hun personeel zijn ontdaan, terwijl de regionale status quo nog steeds in hun voordeel is gebleven. Alle NAVO-leden waren vrijwel unaniem in hun beoordeling van de agressieve acties van de Israëlische staat en het veronderstelde bestaansrecht op bezet Palestijns land, waarvan vele schepen hebben gestuurd om Israël in het oostelijke Middellandse Zeegebied te 'beschermen' in zijn (op het moment van schrijven) genocidecampagne in Gaza.

Bijna alle militaire uitgaven van Israël zijn sinds de oprichting door de VS gesubsidieerd, met de verwachting dat 80% van de militaire middelen van Amerikaanse wapenbedrijven zal worden gekocht. De resterende 20% is gebruikt om een omvangrijke binnenlandse industrie in Israël op te bouwen, wat erop neerkomt dat de VS zelf staatsbedrijven als de Israeli Aerospace Industries en particuliere bedrijven als Elbit subsidiëren. Israël heeft deze industriële basis gebruikt om wapens en militaire technologie te leveren aan andere Amerikaanse bondgenoten om te helpen bij hun militaire bezettingen, zoals Marokko en India. Op deze manier hebben de VS een bondgenoot gecreëerd bij het bewapenen van een regio die buiten de invloed van de NAVO ligt, terwijl Israël profiteert van de verspreiding van de zionistische ideologie die wordt toegepast op andere koloniale projecten van kolonisten in de Westelijke Sahara en Kasjmir. Dankzij deze ontwikkeling is Israël ook 's werelds grootste producent van cyberoorlogstechnologie.

De regio Azië-Pacific is lange tijd van strategisch belang geweest voor de VS sinds de overwinning in de Tweede Wereldoorlog. In 1954 werd een NAVO-achtig bondgenootschap opgericht, de Zuidoost-Aziatische Verdragsorganisatie (SEATO), waartoe naast de VS ook Australië behoorde (dat het bestuurde Papoea-Nieuw-Guinea), Frankrijk (dat onlangs Frans Indochina had opgegeven), Nieuw-Zeeland, Pakistan (dat tot 1971 Oost-Pakistan omvatte, nu Bangladesh), de Filippijnen, Thailand en het Verenigd Koninkrijk (dat Hong Kong, Noord-Borneo, en Sarawak). Echter, zegevierende revolutionaire bewegingen binnen

Machine Translated by Google

de regio en duidelijke pogingen van de VS om het beleid van SEATO te domineren, zorgden ervoor dat het bondgenootschap in 1977 afbrokkelde en ontbond.

Een heropleving van de door de VS geleide allianties tussen Azië en de Stille Oceaan in de 21e eeuw heeft de Pivot to Asia-strategie een agressieve impuls gegeven. Een gemilitariseerde tsunami-hulpreactie in 2004 door de VS, Japan, India en Australië leidde tot een poging tot een militaire alliantie die in 2007 werd ontbonden en in 2017 nieuw leven werd ingeblazen tijdens het bezoek van de Amerikaanse president Trump aan de ASEAN-top in Manilla. Het staat bekend als de Quadrilateral Security Dialogue (QUAD) en richt zich op beleid om de economische opkomst van China tegen te gaan. India wordt intussen verscheurd tussen de invloed van de VS en China en heeft zijn bezorgdheid geuit over de voorgestelde gemilitariseerde Quad waar de VS, Japan en Australië naar verlangen. In plaats van een NAVO-tegenhanger in de QUAD hebben de VS alternatieven nagestreefd voor de militaire consolidatie van de regio in de vorm van de overeenkomst tussen Australië, het Verenigd Koninkrijk en de VS (AUKUS), die nucleair aangedreven onderzeeërs van de VS en het VK naar Australië zou overbrengen. .

Tijdens de NAVO-top van Madrid in 2022 werd deze alliantievorming in de Stille Oceaan een stap verder gebracht. Tijdens deze periode sloten de Zuid-Koreaanse en Japanse staatshoofden zich voor het eerst aan en ondertekenden de trilaterale overeenkomst tussen de VS, Japan en Zuid-Ko Er volgden talloze bilaterale overeenkomsten tussen NAVO-leden en de regio, zoals de 'Washington Declaration' tussen de VS en Zuid-Korea en de 'Hiroshima-akkoorden' tussen Groot-Brittannië en Japan, die NAVO-vliegdekschepen en nucleaire onderzeeërs in de wateren van de twee landen toestaan . Te midden van deze overeenkomsten hebben NAVO-leden zoals Groot-Brittannië, Frankrijk en Duitsland, landen die nergens in de Stille Oceaan liggen, hun allereerste Indo-Pacific-strategieën aangenomen, in lijn met het VS- en het NAVO-2030-plan – ze identificeren allemaal China als hun grootste bedreiging.

In deze allianties hebben de VS de NAVO gekoppeld aan onvolmaakte maar niettemin effectieve tegenhangers in hun existentiële confrontatie met de mondiale alliantie tussen Rusland, China en Iran. De NAVO blijft het model voor een door de VS geleide oorlogsstrategie in het nieuwe multipolaire wereldsysteem.

Machine Translated by Google

Waarom de NAVO bestaat

Anti-mensen?

De NAVO benadert alle uitdagingen in de wereld van vandaag – inclusief klimaatverandering, vernietiging van het milieu, pandemieën en natuurrampen – met behulp van een militair raamwerk dat prioriteit geeft aan het veiligstellen van regio's voor investeringen en geopolitieke belangen van haar lidstaten. Zogenaamde humanitaire missies van de NAVO worden uitgevoerd door middel van militaire operaties.

De NAVO dringt door op de valse lijn van nucleaire afschrikking en dwingt haar kernbewapende leden ertoe hun nucleaire arsenalen niet alleen in stand te houden, maar ook te moderniseren en op te bouwen. Ondanks de overweldigende roep om wapenbeheersing en 'kernwapenvrije zones',
De NAVO verhindert zelfs dat haar leden het Verdrag inzake het Verbod op Kernwapens (TPNW) ondertekenen. De NAVO houdt zich aan het Non-proliferatieverdrag van kernwapens om ervoor te zorgen dat kernwapens gemonopoliseerd blijven door de vijf grootste kernwapenstaten van dit moment.

Hypocriet roept de NAVO op tot de volledige denuclearisatie van de Democratische Volksrepubliek Korea (Noord-Korea) en tot het voorkomen van de bouw van een kernwapen door Iran. Bovendien wordt er geen erkenning of herstelbetalingen aangeboden aan de overlevenden van decennia van kernproeven, wat aangeeft dat de gezondheid van mensen en het milieu de laatste prioriteit hebben.

De NAVO 2030 bewapent haar leden krachtig om de doelstelling om 2% van hun bbp aan het leger te besteden te halen of te overtreffen, waarvan minstens 20% van hun militaire budgetten aan wapens besteden.
Dit betekent dat de bestedingsdoelstelling van de NAVO rechtstreeks ten goede komt aan Amerikaanse wapenbedrijven. Miljarden worden uitgegeven aan de aanschaf van drones, aanvalshelikopters en raketten in plaats van aan sociale voorzieningen, onderwijs, gezondheidszorg en andere essentiële behoeften van de bevolking.

Sinds haar oprichting heeft de NAVO gehandeld als een gewapende vleugel van de door de VS geleide oorlog en imperialisme door haar dertig lidstaten te mobiliseren om dodelijke militaire campagnes te ontketenen in naam van 'collectieve defensie, crisisbeheersing en coöperatieve veiligheid'. De NAVO versterkt de door de VS geleide oorlog ter verdediging van de belangen van het Amerikaanse imperialisme en zijn economisch en politiek krachtigste bondgenoten. Artikel 5 legt de basis voor het beschouwen van een aanval op een lidstaat als rechtvaardiging voor Amerikaans optreden, terwijl een aanval op de VS ook het meeslepen van andere lidstaten in een door de VS geleide oorlog rechtvaardigt. Agressieoorlogen worden dus gepresenteerd als verdedigingsoorlogen, zelfs terwijl de VS het monopolie in handen hebben over wiens belangen worden gedefinieerd als 'verdediging', zoals met Cyprus, Griekenland en Turkije in 1974.

Als gevolg hiervan is de NAVO een hoofdrolspeler geweest in agressieoorlogen, de handhaving van sancties en militaire bezettingen die de dood van honderdduizenden mensen hebben veroorzaakt in landen van Afghanistan tot Irak en Libië. In het kader van haar beleid om Rusland te omsingelen en in bedwang te houden, heeft de NAVO haar aanwezigheid in de Zwarte Zee en de Middellandse Zee opgebouwd, inclusief Amerikaanse bases en het gebruik van bases in Griekenland en Cyprus. De NAVO destabiliseert soevereine landen en steunt fascistische regeringen in heel Europa, ook in Polen, Oekraïne, Turkije en Hongarije. In de richting van het doel de NAVO in het Midden-Oosten te versterken, geeft de NAVO onwrikbare steun aan Israëls genocidale bezetting van Palestina, en NAVO-lid Turkije heeft militaire agressie geïnitieerd in Noord- en Oost-Syrië en in Zuid-Koerdistan (Noord-Irak) in een meedogenloze oorlog om de Koerdische mensen.

Machine Translated by Google

De mensen

Weersta de NAVO

De NAVO-staten onderhouden een ingewikkeld netwerk van militaire bases en installaties over de hele wereld, die de nationale soevereiniteit schenden en milieuschade en sociale ontwrichting veroorzaken. Via de NAVO hebben de VS toegang tot elke militaire basis, binnen- of buitenland, van al haar leden. De VS zijn ook de belangrijkste besluitvormers als het gaat om NAVO-missies, waarbij alle gebundelde middelen van de lidstaten binnen handbereik van de VS zijn om hun destructieve operaties te financieren.

Zonder het NAVO-bondgenootschap zouden de VS werkelijk niet aan het roer staan van de meeste agressieoorlogen.

De meerderheid van de mensen is tegen meer oorlog, stijgende militaire budgetten, uitbreiding van nucleaire arsenalen en de bouw van nieuwe bases – alles waar de NAVO voor staat.
Omdat er geen echte vrede in de wereld kan zijn zolang de NAVO bestaat, heeft het volk verzet gevoerd tegen de NAVO en de door de VS geleide oorlog. Marsen, fietsrally's, die-ins, protestconcerten en andere acties tegen de NAVO worden jaar na jaar wereldwijd gehouden.
Tegentoppen worden gehouden telkens wanneer de NAVO haar leiderstoppen houdt. Burgers van de lidstaten voeren campagnes om hun regeringen aan te sporen zich terug te trekken uit de NAVO. En in de landen die het doelwit zijn van militaire NAVO-acties, verzet de bevolking zich met alle mogelijke middelen, inclusief het opnemen van de wapens uit zelfverdediging. Het volk zal zich blijven verzetten tegen de NAVO en blijven strijden voor een rechtvaardige en duurzame vrede totdat deze is bereikt.

People's Counter - Top tegen de NAVO-top | Madrid, Spanje